

Sosyal politika sorunlarına çözüm aracı olarak Ahilik

AHI Community as a solution for social policy problems

Büşra Yüksel¹

Received Date: 29 / 10 / 2015

Accepted Date: 09 / 02 / 2016

Öz

Ahilik; toplumun huzur, refah ve bütünlüğünü sağlamak için ticari, ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasi faaliyetlerde bulunan ve sosyal yardımlaşma ve dayanışmayı esas alan bir kurumdur. Bununla birlikte Ahilik, ortaya çıkış sürecinde fütüvvetnamelerden esinlenerek ahlak kurallarını oluşturan, Türk toplumunun öz değerlerini, örf ve adetlerine uygun olarak İslam inancıyla kaynaştırıp, hem dünyevi yaşam için hem ahiret için çalışan, dünyevi işleri ahiret hayatı için araç olarak gören esnaf ve sanatkarlardan oluşan bir Türk kurumudur. Ahilik gerek Selçuklu gerekse Osmanlı devleti döneminde günümüzdeki kooperatifçilik, sendika, sigorta, banka ve mesleki eğitim kurumu olma görevini üstlenerek iş ahlakı ve etiğini yaymıştır. Günümüz Türkiye'sinde ise Ahilik kurumunun, Batı'dan çok ayrı bir noktada bulunduğu ve uygulanmaya başlandığı dönemden itibaren ekonomik, sosyal, siyasi ve dini açıdan başarılı ve bütünleştirici bir kurum olduğu görülmektedir. Günümüzde, var olan işlerde çalışma ahlakının ve iş etiğinin tarihsel bir kavram olarak görüldüğü, oluşturulan işlerin, kişilerin almış olduğu niteliğe uygun olmadığı, tüketicilerin sürekli almaya teşvik edilip 'tüketim toplumu' haline getirildiği ve emeğe gerekli önemin verilmediği bir çalışma ortamı söz konusudur. Ayrıca, iletişim ve teknolojinin zirveye ulaşmasına rağmen temel değerlerin zayıflayıp gerilediği, uluslararası alanda güçlü olanın haklı kabul edilip küresel bir istikrarsızlık sürecinin yaşandığı, işsizliğin üst düzeye ulaşmış, buna bağlı olarak sosyal dışlanmanın arttığı, insanların yalnızlaştırıldığı, toplumsal birlik ve beraberliğin önemini unutulduğu bir kültürel yozlaşma ortamı oluşmuş durumdadır. Söz konusu ortamlara karşı Ahilik sisteminin bir çözüm getirip getiremeyeceği olasılığı, bu çalışmanın çıkış noktasını oluşturmuştur. Bu noktadan hareketle bu çalışmada amaçlanan, Ahilik sisteminin günümüz sosyal politika sorunlarına bir çözüm olup olmayacağını incelemektir. Yapılan literatür taraması sonucunda, Ahilik sisteminin ilkelerinin günümüz ortam ve şartlarına uygulanması halinde sosyal politika sorunlarının bir çözüm olabileceği tespit edilmiştir.

Anahtar sözcükler: Ahilik, Sosyal Politika, Mesleki Eğitim

Abstract

Ahi community is an organization engaged in commercial, economic, social, cultural and political issues in order to provide integrity of the society's peace and welfare by basing on social aid and solidarity. Besides, Ahi community is a Turkish organization comprising of merchants and craftsmen who work for both secular life and afterlife and evaluate secular life just as a step for afterlife by favourably integrating the eigenvalues of Turkish society with the Islamic belief, and who constitute moral rules by inspiring from the rules and regulations of Turkish-Islamic guild. Ahi community propagated the codes of conduct in the period of Ottomans and Seljukians by undertaking the duties of the institutions performed in present day in Turkey such as the cooperative system, trade union, insurance, bank and vocational education board. Today in Turkey, it seems that Ahi community is in a place too diverse from the West and has become a successful and integrative organization in economic, social, political and religious terms since the term that the mentioned organization performed. Today's work environment has turned to be a place where it seems that the work ethics is considered to be a historical concept, the works are not convenient for the educational background of people, and the consumers are continuously promoted for purchasing and turned to be a "Consumption Society", and there is no respect shown to labor. Besides, there has been a cultural degeneration condition occurred where the basic values have weakened despite the fact that communication and technology have grown up, where the global instability process exists in international sense by considering that the strong is always right, where the unemployment has reached to the peak point and in that vein, social exclusion has increased, where people have become isolated, and where the importance of social integrity has been forgotten. The possibility whether the system of Ahi community can be a solution to the mentioned conditions is the starting point of the research. In that vein, the aim of the research is to examine whether the system of Ahi community can be a solution to today's social politics problems. As a result of literature review, it was determined that the system of Ahi community could be a solution to the social politics problems in case the system's principles were implemented to today's conditions.

Keywords: Ahi Community, Social Policy, Vocational Education

¹ Research Asst., Bülent Ecevit University, ZONGULDAK/TURKEY, busrayuksel190@gmail.com

1. Giriş

Sosyal politika 19. Yüzyılda ortaya çıkan Sanayi Devrimi'nin yaratmış olduğu zenginliğe karşı, emeğini satarak veya kiralayarak çalışan işçilerin sefaleti sonucu doğmuş, eşitsizlik ve adaletsizliğe karşı olarak herkesin hak ettiği insana yakışır işlerde bir toplumsal yaşam oluşturma amacıyla ortaya çıkmıştır. Sosyal politikanın ortaya çıkış sebebi küçük sanayi ve zanaatten büyük fabrikalara geçişle birlikte insanlar büyük, dayanışmacı ve cemaatçi aile ve tarımsal iş yapısından büyük kentlere göç ederek ucuz iş gücü yapısının oluşmasına olanak sağlamasıdır. İşçiler uzun çalışma sürelerinde çalıştırılmış, düşük ücretler verilmiş, çalışma yerlerinde insan sağlığına önem verilmemiş, çocuk ve kadınlar fabrikalarda gece vardiyalarında ve yoğun bir şekilde çalışmaya zorlanmıştır.

Sosyal politika kavramı Batı'da meydana gelen bu değişimlerle beraber ortaya çıkmıştır. Sosyal politika kavramının ortaya çıkması ilk olarak Batı toplumlarına özgü bir durumdur. Çünkü sınıf bilinci batı toplumlarında var olmuştur. Batının sınıflı toplum yapısının meydana getirmiş olduğu adaletsizlik, eşitsizlik, dışlanma, kapitalist üretim sistemi Sanayi Devrimine neden olarak sosyal politikanın birçok düşünürün gözünde sınıflar arasındaki savaşmaları, çelişkileri ve dengesizlikleri gidermeye, uyum sağlamaya dönük bir bilim dalı olarak görmesini sağlamıştır (Tallas,1990: 31).

Türk- İslam toplumlarında ise toplum yararını kendi çıkarından üstün tutan, kanaatkar fakat girişimci insan tipi idealize edilmiştir. Anadolu iktisadi hayatının ilk örgütleyicileri olan ahiler bu tipin somut örnekleri olmuşlardır. Sistem içerisinde toplum çıkarını kendi çıkarından üstün tutan insan tipi, zaman içerisinde zayıflasa da yaşamaya devam etmiştir. Bu insan tipi ile sınıflı insan yapısı, servet birikimi, emek sömürsü engellenmiştir. Bundan dolayı Sanayi Devrimini yaratan faktörler Türk- İslam medeniyetlerinde görülmemiştir. Türk- İslam toplumlarında insan alıcı değil verici olmalıdır. Yani bencil değil, diğergam (altruist/başkalarını düşünen) bir insan tipi ön plandadır. Bu insan tipinin oluşmasında ahi zihniyetinin önemi belirgindir. Türk-İslam devletlerinin sistemini batıdan ayıran özelliklerin ahilikten kaynaklandığı söylenmektedir. Kapitalizmi ve batı medeniyetinin temel faktörü burjuva zihniyeti iken Türk-İslam toplum ve ekonomisini büyük ölçüde ahi zihniyeti yönlendirmiştir. Bu zihniyetin hakim olmasından dolayı Osmanlılarda batı kapitalizmini oluşturan sömürgeci faaliyetler ve sınıf mücadeleleri görülmemiştir (Tabakoğlu,2005: 5). Bundan dolayı sosyal politika koruma tedbirlerini alma ihtiyacı Türk- İslam devletlerinde görülmemiştir.

Türk-İslam devletleri kurmuş oldukları Ahilik kurumu ile sosyal politika sorunlarının önüne geçmişlerdir. Kurdukları sistem yoksulluk, sosyal dışlanma, muhtaçlık, gelir adaletsizliği, eşitsizlik, ayrımcılık gibi durumlara karşı önlem almış, dayanışmacı bir toplum yapısı oluşturmuştur. Birbirleriyle rekabet içinde değil iş birliğine dayalı bir toplum olmuşlardır. Ahlak eğitimine verdikleri önemle dürüst, güvenilir, iyi insanlar yetiştirmişler ve topluma faydaları olmalarını sağlamışlardır. Ayrıca burada insan-ı kamil bir insan tipi idealize edilmiştir.

2. Sosyal politika-Ahilik ilişkisi

Sosyal politika ile ilgili tanımlama yapılmak istenirse dar ve geniş anlamda iki çeşit tanım yapılmaktadır. Dar anlamda sosyal politika; iki yanlı olarak belirebilir. Biri, genellikle ekonomik bakımdan bağımlı ve güçsüz insanları sermayeye karşı korumak ve sömürmelerini önlemek için devletin karışmaları yanında almış olduğu koruyucu ve sınıflar arasında uyum ve denge sağlayıcı önlemlerdir. Bu önlemler sosyal politikanın bir yanını oluşturur. Diğeri ise, sömürünün, doğrudan

ilgililerin doğal olarak var olan kimi haklarının ve özgürlüklerinin devlet tarafından ihlal edilememesi ve başkalarına karşı korunmasıdır. (Talas,1990: 32).

Bir başka tanım yapılmak istenirse sosyal politika; ekonomik ve sosyal yönden güçsüz olan kişi ve grupları korumak, piyasa ekonomisi şartlarının yarattığı ve derinleştirdiği sosyal adalet ve eşitsizlikleri azaltmak amacıyla izlenmesi gereken politikaları, alınması gereken önlemleri, yapılması gereken hukuki düzenlemelerini ve değişiklikleri inceleyen bilim dalıdır.

Modern dünya ve kapitalizmin ortaya çıkardığı ve derinleştirdiği sosyal politika sorunlarına çözüm olarak Türk- İslam medeniyetlerinde var olan Ahilik kurumundan yararlanılabilir. Bu kurum Anadolu Selçuklu Devleti zamanında ortaya çıkmış, Osmanlı Devletinin kurulma ve yükselme devrinde toplumda bütünleştirici, dayanışmacı, iş birliği içinde olan yapısıyla devletin büyümesine en büyük katkıyı sağlayan kurum olmuştur.

Ahi kelimesinin nereden geldiğine dair iki iddia mevcuttur. Kelimenin Arapça kökenli olduğunu ileri süren ilk iddiaya göre Ahi'nin sözlük manası "kardeşim" demektir. Bu iddianın güçlü yanı, ahiliğin ilk olarak Araplarda Fütüvvet Teşkilatı adıyla çıkması, dolayısıyla ahilik ile ilgili terimlerin Arapça olması gereğidir.

İkinci iddiaya göre Ahi kelimesi Türkçe Akı kelimesinin zamanla değişimi sonucu ortaya çıkmıştır. Divânı Lügati't-Türk'te eli açık, cömert, yiğit, delikanlı gibi manalar ifade eden Akı kelimesiyle eşleştirilmektedir.

Çağatay; 'ahi' kelimesinin kökeninin 'akı' olduğunu Orta Asya'dan geldiğini fakat Anadolu'da özellikle tüm Türk kurum ve terimlerinin Araplaştırılması gayretlerinin arttığı bir çağda Türk Akınının Arapça Ahi'ye çevrildiğini belirtmektedir. Ayrıca Orta Asya'daki 'akı' kelimesinden geldiğini söylemesinin bir nedeninin de sözcüğün anlamının mertlik, alplik, yiğitlik, eli açıklık, konukseverlik hasletlerinin ve ahiliğin ifade ettiği sanat ve ticaret kurum ve kuruluşlarının Orta Asya Türkleri arasında çok yaygın olarak bulunmasından ileri geldiğini söyler(Çağatay,1997: 44).

Ahilik; toplumun huzur, refah ve bütünlüğünü sağlamak için ticari, ekonomik, sosyal, kültürel, siyasi faaliyetlerde bulunan, sosyal yardımlaşma ve dayanışmayı esas alan bir kurumdur. Bununla birlikte ahilik ortaya çıkış sürecinde fütüvetnamelerden esinlenerek ahlak kurallarını oluşturan, Türk toplumunun öz değerlerini, örf ve adetlerine uygun olarak İslam inancıyla kaynaştırıp, hem dünyevi yaşam için hem de ahiret hayatı için araç olarak gören esnaf ve sanatkarlardan oluşan bir Türk kurumudur.

Ahiliğin dört temel amacı vardır. Bu amaçlardan ilki ahlaklı, bilinçli, üretici ve mutlu bir orta yapı oluşturup, güçlülüğünü devam ettirmek; ikincisi kişiyi eğitip üretici ve yararlı hale getirmek; üçüncüsü kişiyi toplumda layık olduğu en uygun yere oturtmak, ve son olarak da yapılar arasında karşılıklı anlayış, güven, rıza duygular ile iş bölümü ve iş birliği kurarak toplumda sosyal ve ekonomik dengeyi sağlamaktır Soykut(1971: 87).

Ahilikte insan, sosyal bir varlık olarak, maddi ve manevi bütün süreçleri göz önünde bulundularak değerlendirilir. Bu insanın bütünlüğünün oluşturulması, geliştirilip korunması açısından önemlidir. Çünkü Ahilik ve onun itici gücü olan tasavvuf ahlakını, insanın halk içinde ve halkla bir ve beraber olarak halka hizmet etmesi esastır(Bayraktar,2007: 90). Bu şekilde ahilik sistemi kişiyi sosyal dışlanma ve ayrımcılıktan korumuş, toplumsal birlik ve beraberlik sağlamıştır.

Ahilik kurumu insanı, her bakımdan görüp gözetir. Orada insan; modern zamanların yalnız, tedirgin kaygılı ve içine kapanık insanı değildir. İnsan bir gruba, bir mesleğe, bir inanca ve bunlar

sayesinde bütün bir insanlığa mensup, kelimenin tam anlamıyla sosyal bir varlıktır. Burada insan bir mesleğe girerek bir yandan üretici ve yaratıcı olmayı öğrenirken bir yandan da toplumsal, manevi insanı değer ve normları özümseyerek sosyalleşir ve kişilik kazanır. Böylece hadise meslek terbiyesi olmaktan çıkar, insan-ı kamil bir insan olabilmek için edinilmesi gereken vasıf ve değerleri yaşayarak kazanıldığı bir insanlık mektebi tecrübesine dönüşür(Bayraktar,2007: 90).

Ahiliğin sorun alanları ile sosyal politikanın sorun alanları paralellik göstermektedir. Sosyal politikanın konusunu oluşturan sorunların temel olarak üç alanda yer aldıklarını söylemek mümkündür. Bunlar; mesleki eğitim; hastalık, yaşlılık, işsizlik gibi durumlarda bireyi desteklemeye yönelik sosyal güvenlik önlemleri ve çalışma hayatının düzenlenmesi olarak sıralanabilir. Bunun dışında pek çok sosyal politika problemi olmasına rağmen uluslararası düzeyde, ILO, Birleşmiş Milletler ve Avrupa Birliği raporlarında en fazla karşılaşılan sosyal politika sorunları ele alınmıştır. Bu sorunlar dışında nüfus, işsizlik, istihdam, gelir dağılımı, ayrımcılık, yoksulluk, sosyal dışlanma gibi pek çok problem sosyal politika problem alanı içinde bulunmaktadır. Ahilikte de ilk olarak eğitime önem verilmiş, Ahilik kurumuna girecek herkese iki boyutlu bir eğitim verilmiş, orta sandıkları aracılığıyla hem sosyal güvenlik sistemleri oluşturulmuş hem de yoksulluk ve sosyal dışlanmanın önüne geçilmiştir. Çalışma hayatında liyakat sistemi uygulanmış hak edenin göreve gelmesine önem verilmiştir. Kayırmacılık, ayrımcılık gibi uygulamalara otokontrol mekanizması ile müdahale edilmiştir.

3. Mesleki Eğitim- Ahilik- Sosyal politika ilişkisi

Eğitim ile ilgili pek çok tanım yapılmıştır. En geniş anlamıyla eğitim; çocuklara, ergenlere ve yetişkinlere kazandırılacak zihinsel ve bedensel yeteneklerin tümünü kapsayan her çeşit yetiştirilmedir. Genel olarak eğitim iki kısımda incelenmektedir: örgütlenmiş(formal) ve örgütlenmemiş (informal) eğitim. Bireyin zihinsel yeteneklerinin geliştirilmesini sağlayan genel konularda ve bir meslek kazanmasını sağlayan uzmanlık alanlarında bilgiler edinmesi için gerekli her tür yetiştirme örgütlenmiş eğitim kapsamına girer. Örgütlenmiş eğitim ya da örgün eğitim (ilköğretim ortaöğretim vb. bir başka deyişle okul içi eğitim); yaygın eğitim ve hizmet içi eğitimi içermektedir (Adem,1993:2;Özen-Gül-Gülaçtı,2007:112)

İnformel eğitim, doğal ortamda yaşam içerisinde kendiliğinden oluşan, belirli bir amaç ve plan dahilinde olmayan, uzman kişiler tarafından geliştirilmeyen, olumlu yanları ile birlikte olumsuz yanları da olan eğitimin gerçekleştiği, belirli bir mekan olmadan oluşan kültürleşme sürecidir(Çakır,2010:11)

Eğitim belli amaçlar doğrultusunda bireylere yeni yetenekler, bilgiler ve tecrübeler kazandırarak toplumsal gelişmeyi ve ekonomik kalkınmayı hızlandıran ve ulusal değerleri koruyup nesiller arası aktararak ulusal bütünlüğü sağlayan en etkili faaliyet olarak da tanımlanmaktadır.

Mesleki eğitim ise, bireylere hayatlarını kazanmaları için belirli bir meslek alanına ilişkin, bilgi, beceri alışkanlıklarını kazandıran ve bireylerin kabiliyetlerini çeşitli yönleriyle geliştiren bir eğitim süreci şeklinde tanımlanabilmektedir (Şahin,2008: 65-66).

Mesleki ve teknik eğitim; toplum ve bireylerin gerekli ihtiyaçlarını karşılamak üzere belirli bir meslek alanına ilişkin bilgi, beceri ve davranış kazandıran, bireyin yeteneklerini geliştirerek toplumda sosyal ve ekonomik yönden güçlü olmasını sağlayan bir süreçtir. Bireyin endüstri, tarım, ticaret ve diğer hizmet alanlarına bir meslek sahibi olarak hazırlanmasını, meslek içinde geliştirilmesini, meslek değiştirmeleri için örgün, yaygın ve çıraklık eğitiminde uygulanacak ilkelerin bir sistem bütünlüğü içinde belirlenmesini hedefler (Arslanoğlu, 2006; MEB,2012:154).

Ahi teşkilatında ahlak her şeyden üstü tutulurdu. Kuruldukları andan itibaren bir “ahlak mektebi” gibi hareket etmeleri bunun göstergesidir. Kurmuş oldukları otokontrol mekanizması ve oluşturdukları hiyerarşik sistem ile başarılı bir sosyal sisteme sahiplerdi. Hiyerarşik sistemde herkes birbirine sevgi ve saygı çerçevesinde davranır. Çıraklar, kalfalarına saygı duyar, kalfa ise çırağına sevgi duyar ve mesleğin tüm inceliklerini öğretirdi. Mesleğin inceliğinde sadece teknik bir eğitim verilmez, öncelikle ideal insan olmanın kuralları öğretilir, bunun yanında teknik eğitim verilirdi. İdeal insan olabilmek için herkese iyi davranmak, saygıda kusur etmemek, yeme- içme adabına uymak gibi görgü kuralları yanında, mesleğini en iyi şekilde icra etmek, tüketiciyi kandırmamak, kaliteli ürün çıkarmak, dürüst olmak öğretilir, yoksul/muhtaç durumda olanlara yardım etmeye yönlendirilir, Hz. Muhammed ahlakına sahip insan yetiştirmeye çalışılırdı.

Genel kültür eğitimini kapsayan bu eğitim; ahi adaylarına okuma- yazma, ahlak, edep, saygı, hoşgörü, yaşama kuralları, dini bilgiler, edebiyat, güzel yazı yazma, davranış kuralları, askeri bilgiler, spor eğitimi gibi konularda ahi zaviyelerinde verilen eğitimdir. Ahi zaviyelerine aynı zamanda verdikleri eğitimin içeriği doğrultusunda “terbiye ocağı” da denirdi. Bunların yanı sıra fütüvvetnameler okutulur, sadece ahilerin değil toplumun tüm kesiminin uyması gereken kurallar öğretilirdi. Ahi adayının ideal insana ulaşması için gerekli olan mana boyutunun büyük bir kısmı burada öğretilirdi.

Ahi örgütünde sanatkarlara iş yerinde yamak, çırak, kalfa ve usta hiyerarşisi ile mesleğin incelikleri ve sırları öğretilirdi. Akşamları ise toplanarak ahlak eğitimi, haftanın belli günlerinde de silah talimleri ve at binme eğitimi yaptırılırdı. Yine esnaf çıraklarının okuyup yazmalarına itina gösterilirdi. Fatih tarafından yaptırılan cami yakınındaki üstü açık havuzun saraçhane yapılması, saraç çıraklarının sabahları Fatih Medreselerinde okutulan derslere devam edebilmeleri içindi. Esnaf çıkarlarının asgari bir tahsil devresinden geçirilmelerine uzun süre dikkat edilmiştir (Tabakoğlu, 1994: 296).

Ahilere zaviyelerde her gece ayrı bir konuda olmak üzere meslek ahlakı, genel ahlak, terbiye ve din bilgileri anlatılırdı. Anadolu beylikleri döneminde haftanın belirli günlerinde at binme, kılıç ok, mızrak gibi silahların kullanımıyla ilgili askeri bilgiler verilirdi. Ülkede yöneticilere hem güvenlik hem de yönetiminde yardımcı olan bir kurum olan Ahi teşkilatında bu eğitimleri verecek kişilerin nitelikli olmasına özen gösterilirdi.

Ahi zaviyelerinde verilen derslerde okutulan kitaplarda insanların ihtiyaçlarının karşılanması için mesleklerin yaşatılması ile beraber yeni meslek dallarının araştırılması öngörülmüştür (Köksal,2007: 77).

Modern eğitim sisteminde ise sadece bilgi ve teknik amaçlı bilgi verilmekte kişilere ahlak, doğruluk, dürüstlük, iyi insan olma, görgü kuralları gibi bilgiler eğitim sistemi içerisinde yer almamaktadır. Kişiler daha çok tüketim, egoistlik, bencillik ve rekabete dayalı bir eğitim almaktadır. Meslek eğitiminde ise Ahi sistemine yakın biçimde bir eğitim sistemi kurmak amaçlanmıştır. Meslek eğitiminde okul- işyeri işbirliği kurulmuştur. Öğrenciler okulda teknik bilgi öğrenirken, işyerlerinde pratik bilgi öğrenmektedirler. Bu sistemin zayıf yönü eğitim istihdam dengesinin kurulamamış olmasıdır. Ahilikte çırak olarak işe başlayan kişi istihdam da bulunurken, modern eğitim sisteminde okul bitiminde öğrenciler iş gücü piyasasına giriş sağlayamamaktadırlar. Pratik eğitim yaptıkları işyerinde istihdam edilmeleri düşük düzeylerde kalmaktadır. ERG’in 2013 yılında yapmış olduğu araştırmaya göre eğitim-işyeri işbirliği alanında eğitim gören ve istihdama alınarak devam eden işçi sayısı oranı %25’tir. Bu durum mesleki eğitimin başlıca sosyal politika

sorunları içinde yer almasına neden olmuştur. Ahilikte ihtiyaca göre üretim ilkesi var olduğu için ihtiyaç kadar işyeri açılmış, ancak bir işyeri sahibinin vefatı, işyerini kapatması ya da işyeri sayısının yetersiz kalması durumunda yeni işyeri açılmasına mücadele edilmiştir. Bu uygulama Ahi üyelerinin işsiz kalmasına da neden olmamıştır. Çünkü Ahilik kurumuna çirak olarak alınan birey çalışmaya devam etmiş, sadece ustalığa hak kazandıktan sonra yeni işyeri açmasına sınırlama getirilmiştir.

4. Çalışma ilişkileri- Ahilik –Sosyal politika ilişkisi

Modern çalışma ilişkilerinde bireysellik ön plana çıkarılmış, başarısızlık kişiye atfedilmiştir. Kişiler işgücü piyasasındaki istihdam azlığından dolayı iş değiştirmeler artmış, kişiler kendi işini değil, işgücü piyasasının sunmuş olduğu işleri kabul etmek zorunda kalmışlardır. İşyerlerinde bilgilerin aktarımında herkesin bilgiye sahip olduğu varsayımından hareket edilmiştir.

Çalışma ilişkileri günümüzde yalnız, rekabetçi, kar amacı güden, iş ahlakı ve etiği gibi kavramlara önem vermeyen bir olgu içerisinde devam etmektedir. Bu durum ise iş hayatında başta güven sorunu olmak üzere birçok soruna neden olmaktadır.

Ahilikte ise çalışma ilişkileri ayrı bir önemle atfedilmiş, hiyerarşik bir sistem ile yapılandırılmışlardır. Bu hiyerarşik yapı Batı toplumlarında olduğu gibi kast sistemi ile değil, saygı-sevgi çerçevesinde bir ast- üst ilişkisi şeklinde olmuştur. Herkesin bir sanatı olması istenmiş, her işte değil seçtiği sanat dalında başarılı olması istenmiştir. Çok fazla iş değiştiren ya da işsiz olan kişiye “akılsız” gözüyle bakılır ve toplumda iyi bakılmazdı. İş; bölümlere ayrılmış yamalıktan ustalığa giden bir iş bölümü sistemi uygulanmıştır. Çirak ustasına saygı göstermeli, ustası da meslek, sosyal hayat, görgü kuralları ve benzeri tüm bildiklerini çırağına öğretmelidir. Usta bütün meslek sırlarını çırağına öğretirdi. Çünkü çırağının başarısızlığın ya da hatasından çirak ile beraber sorumlu olurdu.

Ahilikte “kazancın şahsiliği” ilişkisi bulunmamaktaydı. Ahiler aralarında serbest piyasa ekonomisi ve kapitalist sistem olmadığı için çok fazla kazanmak, rant elde etmek, spekülasyon yapmak için uğraşmazlardı. Üretecekleri ürünün hammaddesi Ahi Teşkilatı tarafından dağıtılırdı. Bu şekilde hem karaborsa hem de fiyat farklılığı önlenirdi. İhtiyaçları dışında kazandıkları her artı parayı ihtiyaç sahiplerine dağıtırlardı. Sermaye birikimi olmadığı için kapitalist sistem de gelişmemişti. Bu durum Ahilerin hiç yatırım yapmaması olarak da algılanmamalıdır. İhtiyaçları için ayırdıkları para içinde birikim yapabilirler ve özel mülkiyette teşvik edilirdiler. Fakat biriktirilen sermayenin atıl kalması hoş karşılanmazdı. Ahiler biriktirdikleri sermayeyi ya yatırım olarak değerlendirirler ya da ihtiyaç sahibi bir ahiye vererek onun güç durumdan kurtulmasına yardım ederlerdi. Bu durum ahilerin çalışma ilişkileri içerisinde dayanışma içinde olduklarını göstermektedir.

Sistem rekabete değil işbirliğine, iç denetim ve tahsis ilkelerine dayanır. İş ve çalışma hayatı belli bir disiplin altına alınmıştır. Yükselbilmek için kıdem ehliyeti ve liyakat esastır. Bu yolda her şey sıralıdır. Teşkilatın en büyüğü bile keyfi hareket edemez. Mesleğe giren genç zamanı gelmedikçe ve uzmanlaştıkça yükselmez ve ayrı dükkan açamazdı (Tabakoğlu, 2005: 75).

Ahiler ise çalışma ilişkilerinde her zaman birbirine destek olan bir çalışma yaşamı içinde olmuşlardır. Rekabete değil dayanışmaya dayalı bir çalışma sistemleri vardır. Ahi Birliklerine mensup esnaf ve çalışanların içinde buldukları duruma göre “Hariciler” ve “Dahililer” olarak iki grup üyesi vardır:

Hariciler: Ahi Birliklerinin üyesi olup fiilen çalışamayacak durumda olan emekliler, düşkünler, sakatlar ve hastalar bu grupta yer alırlar. Emekliler; fiziken çalışamayacak kadar yaşlanan ve işyerlerine gelip gidemeyecek durumda olan yaşlı üstatların oluşturduğu gruptur. Bunlardan ekonomik durumu müsait olanların işyerleri, ekmek kapısı olarak bilindiği için emeklilikleri sebebiyle kapatılmayıp, daha önce yetiştirdiği ustalardan biri tarafından işletilirdi. Emeklilikten dolayı Orta Sandığı'ndan herhangi bir ödeme yapılmadığı gibi emekli üyeler üye aidatlarını ödemeye devam ederlerdi(Köksal,2007:189).

Düşkünler; çalışamayacak kadar yaşlı olan üstatların meydana getirdiği gruptur. Bu gruptaki kişilerin çalıştırabilecekleri işyerleri bulunmamaktadır. Herhangi bir gelirleri olmadığı için ekonomik sıkıntı içinde bulunan bir gruptur. Orta Sandıkları aracılığıyla bu gruptaki kişilere düzenli olarak ekonomik yardım yapılırdı. Sakatlar ve Hastalar ise; Ahi Birliğinin daimi üyesi iken geçirdiği bir kaza sonucunda özürlü kalıp iş göremez durumda kalanlar ile fiilen çalışırken herhangi bir hastalığa yakalanarak çalışamayacak hale gelen birlik üyeleridir. Bu üyelere Orta Sandığından ekonomik yardımda bulunuluyordu. Ayrıca kişinin esnaf üstatları ile kalfalarına da yardım ediliyordu.

Dahililer: Bu gruptaki kişiler gelir getiren birliğe bağlı aktif olarak çalışan yamak, çırak, kalfa, ustalardan oluşmaktadır.

Ahilikte üretimin amacı yalnız maddi gelir elde etmek değil aynı zamanda manevi olarak da ihtiyacı olan insanlara yardım etmektir. Aksi takdirde elde edilen gelirin anlamı olmamaktadır. Bu yüzden Ahiler Dahili ve Harici olarak iki kısımdan oluşturdukları sistemde herkesin çalışma yaşamına katıldığı, dışlanma ve yoksulluğun olmadığı, herkesin ihtiyacı olan gelirin temin edildiği bir yaşam oluşturmuşlardır.

Günümüz çalışma ilişkilerine bakıldığında ise kişilerin mutsuz olduğu, sadece daha fazla kazanmak için sık sık iş değiştirdiği, daha yüksek bir ücret aldığı takdirde meslek değişimine gittiği, yetkinliği olduğu değil çıkarıyla daha fazla örtüşen işleri yaptıkları görülmektedir. Bu durum işsizliği, yoksulluğu, sosyal dışlanmayı artırmaktadır. Sosyal politika kavramının batıda ortaya çıkmasındaki en önemli odak noktası çalışma ilişkilerinde yaşanan sorunlardır. İşçilerin insana yakışır olmayan işlerde uzun saatler çalıştırılması, kadınların ve çocukların gece vardiyasında ve madenlerde çalıştırılması, iş sağlığı ve güvenliği koşullarına uygun işyerlerinin olmamasından dolayı sosyal politika kavramına ihtiyaç duyulmuştur. Ahilik kurumunda ise ekonomik kazancın araç, toplum refah ve huzurunun amaç olması toplumun birlik dayanışma içinde olmasına yol açmıştır. Ahiler kurdukları Orta Sandıkları ile çalışma ilişkilerinde düzeni, huzuru, refahı ve dayanışmayı sağlamışlardır.

5. Sosyal güvenlik- Ahilik -Sosyal politika ilişkisi

Sosyal güvenlik, bir toplumu oluşturan insanların kendi istek ve iradeleri dışında meydana gelen tehlikelerin zararlarından kurtarılması, yaşadıkları toplum içinde onları başkasına muhtaç etmeyecek, kişiliklerinin korunması ve şahsiyetlerinin gelişmesine imkan verecek seviyede bir hayat standardına kavuşturulması olarak tanımlanabilir (Yazgan,1992: 22-26; Alper,2014: 204).

Gelişen değişen dünya da sosyal güvenliğinde kapsamı değişmektedir. Sosyal güvenliği dar ve geniş anlamda ayrı olarak tanımlamak mümkündür. Dar anlamda sosyal güvenlik, çalışanların iş kazaları, meslek hastalıkları, işsizlik, sakatlık, malullük, analık, ölüm sosyal risklerle karşılaşmaları halinde ortaya çıkan gelir kesilmesini telafi etmeye yönelik tedbirler olarak tanımlanır (Arıcı,1999: 3). Bu tanımda sadece maddi boyutu göz önüne alınarak sigorta kapsamı dikkate

alınmıştır. Geniş anlamda sosyal güvenlik ise dar anlamdaki sosyal güvenliğin kapsamına giren riskler dışında aynı zamanda aile, konut, şehircilik, eğitim, meslek seçmede yardım, yönetime katılma, istihdam, konjonktür, verimliliğin artırılması sağlık ve hijyen politikalarıyla ilgili önlemleri de kapsamına almaktadır (Dilik,1992: 5).

Sosyal güvenlik sisteminde İslamiyet ve Ahilik öncelikle toplumu değil kişiyi sorumlu tutar. Ancak kişiyi aşan durumlarda toplum sorumlu olur. O halde İslamın getirdiği sosyal güvenlik sisteminde kişinin sorumluluk ve yeterliliği esastır. Toplum (ve devlet) kişiyi aşan durumlarda devreye girer. İşte bu durumlarda esas, en yakın kimselerin sorumluluğudur. Çünkü ferdi sorumluluk kişinin kendisinden başlayarak en yakınlarından itibaren bütün topluma yayılır. Maruz kalınan hastalık, yaşlılık, kazalar gibi tehlikelerden dolayı kendi kendine yeterli olmayan ve sorumluluklarını yerine getiremeyen kimseye önce en yakınları bakmak zorundadır. Buna “nafaka mükellefiyeti” denir. Yakınların yetersiz kalması durumunda çağdaş sistemlerde olmayan bu mükellefiyet uzak akrabalara kadar yaygınlaştırılabilir (Tabakoğlu,2005: 320).

Kişiyi ve kişinin en yakın çevresine öncelikli yer veren İslamın buna bakarak ferdiyetçi olduğu söylenemez. Çünkü İslamın bu tavrı ferdi kabiliyetlere ve sorumluluğa verdiği önemden kaynaklanmaktadır. Yoksa İslami sistemde yer alan birçok mükellefiyet ve kurumun sosyal dayanışma ve sosyal güvenlikle ilgili olduğu bilinmektedir. Mesela keffaret, bir hatanın karşılığında yapılması gereken işlemlerin çoğu muhtaçlara yardım türündendir. Yine sadaka, fitre, kurban, adak vs.de de aynı özellikler vardır. İslam iktisadının tasarrufa değil infaka(harcamaya) dayandığını belirtirsek bencilliğe değil diğergamlığa (altruizme) dayanan bir sistemle karşı karşıya olduğumuzu anlarız (Tabakoğlu,2005: 321).

İslamın sosyo- ekonomik sistemi servet ve mülkiyetin küçültülüp yaygınlaştırılmasını hedef alır. Zekat, bu bütün içerisinde bir emniyet sübabı gibidir. Çünkü belirtilen hedefe rağmen kalan fakirlere zekat adı altında zenginlerden gelir aktarımı yapılır. Bu yüzden zekatı maliyeden çok sosyal güvenlik ile ilgili görmek daha anlamlıdır. Zekat verilecek kişi bulunmazsa Kur'an'da belirlenmiş olan diğer harcama alanları devreye girer (Tabakoğlu,2005: 320).

İslamın öngördüğü lüks ve israf yasakları bir yandan servet ve mülkiyetteki aşırılıkları önlerken bir yandan da harcama alanlarını sınırlandırmış ve artan fonların vakıflar yoluyla toplum refahına yönelmesini sağlamıştır. Teknik bir deyimle tüketici rantı diye ifade ettiğimiz mallara daha yüksek fiyat ödeyebilme takati fiyat farklılaşması yoluyla lüks tüketime değil vakıflar aracılığıyla sosyal refah ve güvenliğe yönelmiştir. İşte bu nedenle Osmanlı sosyal güvenlik sisteminin temelini vakıflar oluşturmuştur (Tabakoğlu,2005: 321).

Modern sosyal güvenlik sistemi Ahilikte Orta Sandıklarında hayat bulmuştur. Ahi Birlikleri içinde, mensupların iş hayatı dışındaki sıkıntılarıyla da ilgilenilmiş, sıkıntıların aşılmasına elbirliği ile çalışılmıştır. Her esnafın bir yardım sandığı vardı. Buna “Orta Sandığı”, "Esnaf Vakfı", "Esnaf Sandığı" veya "Esnaf Kesesi" denirdi. Kethüda; yiğitbaşı ile ihtiyarların gözetim ve sorumluluğu altında bulunan bu sandığı sermayesi, esnafın bağışları ile çiraklıktan kalfalığa ve kalfalıktan ustalığa yükselenler için verilen paralardan ve haftada ya da ayda bir esnaftan mali gücüne göre toplanan paylardan oluşurdu. Buradan ihtiyacı olan esnafa, hastalara, bir felakete uğrayanlara, ölenlerin yakınlarına yardımda bulunulur, isteyenlere borç para da verilerdi. Esnafın elinde önemli miktarda demirbaş eşya ve genel eğlenceler için yemek ve sair hususlarda kullanılmak üzere bakır kaplar bulunurdu. Bunlar halktan isteyenlere kira ile verilmekte, saray düğünleri için de kullanılmaktaydı (Çağatay,1997:151-152).

Orta Sandıkta biriken Kredi Fonu hesabından, usta olarak bir işyerinde en az 3 yıl çalışmış ve bağlı olunan birlikçe yeni işyeri açabilme izni verilen üyeye faizsiz kredi açılırdı. Verilen kredinin bir bölümü yeni iş sahibine yardım amacıyla verildiği için daha sonra bu para tahsil edilmezdi (Demir,1999: 392; Köksal,2007:186-187).

Orta Sandığının faydaları; esnafı tefecilerden korumuş, fazla üretimin önüne geçilmiş, hammadde temin edilmiş, çalışmayacak durumda olan yaşlı üyelerin işlerinin devamlılığı sağlanmakla beraber gerekli olan ihtiyaçları temin edilmiş, herhangi bir sebeple sakat kalan üyelerin ihtiyaçları karşılanarak muhtaç duruma düşmeleri engellenmiştir. Esnaf sandıkları üyeler arasında dayanışma, birlik ve beraberliği sağlayan en önemli olgulardan biri olmuştur.

Ahi teşkilatının iş ve çalışma hayatına ait düzenlemeleri ile günümüz Sosyal Güvenlik ve Çalışma hayatına ait düzenlemeler birbirine benzerlik göstermektedir. Ahilikte üretilen malın kaliteli olması, düzgün hammadde kullanılması, piyasa fiyatına uygun bir fiyatta satılması, tüketiciye doğru bilgiler verilmesi ahiliğin temel kuralları arasında yer almıştır. Bunun yanı sıra ise çalışan ahi üyesinin ücreti yani emeğinin karşılığının hemen ödenmesi şart koşulmuştur. Ahi teşkilatı üyeleri orta sandığına üye olmuşlar, bu şekilde hem toplumsal dayanışma içinde olmuşlar hem de bir üye zor durumda kaldığında üyelerine yardımda bulunmuşlardır. Yaşlı ve dükkanına geleme-yecek durumda olan ahi üyelerinin dükkanları kalfaları aracılığıyla işletilmiş ve gelir dükkan sahibine verilerek muhtaç duruma düşmesinin önüne geçilmiştir. Bunu dışında herhangi bir şekilde sakat kalmış, iş göremez duruma gelmiş kişilere orta sandıklarından yardım yapılmıştır. Eşi vefat etmiş kişilerin tarla işleri, tadilat, düğün.. gibi işlerinde yardım edilmiş, günlük ihtiyaçları karşılanmıştır. Bu şekli ile orta sandıkları hem bir sosyal yardım kuruluşu görevini üstlenmiş, hem de bir sendika görevini görmüştür.

Orta Sandığının sağladığı işlev ile günümüz İş Kanunu’nu karşılaştırdığımızda birbirine çok yakın düzenlemeler içinde oldukları görülmektedir:

- Kıdem Tazminatı
- İşverenin işçiye uygun bir iş yeri sunma zorunluluğu
- Yeni iş arama izni süresi
- Çalışma belgesi
- İşverenin ücret ödeme, işçinin görevini ifa etme yükümlülüğü
- Asgari ücret
- Çocuk çalıştırma yasağı gibi hükümler Ahi Teşkilatı yükümlülükleri ile benzerlikler göstermektedir.

Kişiyi güvence altına alma, sosyal bakımdan kişiyi koruma ilkesini ilk kez gerçekleştiren kurum Ahilik olmuştur. “Kişilere gelirleri ne olursa olsun, belli sayıdaki tehlikeler karşısında güvence sağlamak görevine sahip kurum veya kuruluşlar topluluğu” olarak tanımlanan “sosyal güvenlik kavramı Ahilik’ten ancak yüzyıllar sonra; XIX. Yüzyılın ilk yarısından itibaren düşünce alanında olgunlaşmaya başlayabilmiştir (Öztürk,ty: 6).

6. Sonuç

Teknoloji, iletişim gibi değerler hızlı bir şekilde gelişirken insani ve toplumsal değerlerimizi aynı hızda kaybettiğimize şahit olmaktayız. Serbest piyasa ekonomisinin gelmesiyle haksız kazanç artmakta, gelir dağılımı eşitsizliği hat safhaya çıkmaktadır. Günümüzde dünya kaynaklarının yarısı dünya nüfusunun %5'i tarafından kullanılmakta, dünya nüfusunun yarısı açlık, hastalık, savaş ile mücadele etmektedir. Bu durum günümüzde yoksullar ve zenginler arasında olan gelir dağılımı eşitsizliği 'hayatın gerçekliği' (Şimşek,2013:12) olarak gösterilmektedir.

Ahilikte sürekli iş imkanları araştırmak, ucuz, bol ve kaliteli üretime yönelmek esas alınmıştır. Günümüzde ise Türkiye'de en büyük sorunlardan biri eğitim istihdam dengesinin sağlanamaması, ar-ge faaliyetlerine yeterli önemin verilmemesi, meslek standartlaşması konusunda eksik kalınması Türkiye'nin kalkınmasını yavaşlatmakta var olan işgücü potansiyelini kullanamamasına neden olmaktadır. Kullanılmayan iş gücü ise işgücü piyasasında niteliklerine göre iş bulamamakta ya daha düşük nitelikte işlerde çalışmakta ya da iş gücü piyasasından tamamen uzak kalmaktadır. Bu durum yoksulluk, sosyal dışlanma ve gelir dağılımı adaletsizliğini arttırmaktadır.

Ahilik günümüzde birlikte yaşamak, barış içinde yaşamak, örgütlü yaşamak, insana yakışır şekilde yaşamak gibi hayati unsurları önümüze sunan, iktisadi anlamda ise dayanışma rekabet, kalite kontrol, standardizasyon vb. şartlarla ticari ahlak şartlarını içeren bir değerler bütünüdür. Günümüz iş ve çalışma dünyasının yükselen değerleri olan "sorumluluk, liyakat, dayanışma, rekabet, oto-kontrol, kalite ve standardizasyon" ahiliğin önem verdiği ve kurmuş olduğu sistemle yüzyıllar boyu başarıyı yakalamıştır.

Ahiliğin çöküş nedeni ekonomik faaliyetlerin araç değil amaç haline dönüşmesi, toplumsal huzur ve refahın amaç olduğunun unutulmasıdır. Toplumsal adaleti gerçekleştirmek, işçi ve tüketici haklarıyla sosyal barışı korumak, kapitalist sistemin ortaya çıkardığı tüketim toplumunu önlemek, tekelleşmeyi önleyerek küçük ya da orta orta ölçekli işletmelerin devamlılığını sağlamak, gelir adaletsizliğini önlemek, insanların barış, huzur, güven içinde yaşamalarını temin etmek, kaybettiğimiz dostluk, kardeşlik, dayanışma ve yardımlaşma duygularına tekrar kavuşmak için günümüzde Ahiliğe büyük ihtiyaç duymaktayız.

Kaynakça

- Alper, Y., Tokol, A. (2014).*Sosyal Politika*, Bursa: Dora Basım Yayım.
- Arici, K. (1999).*Sosyal Güvenlik*, Ankara: Tes-İş Sendikası Eğitim Yayınları.
- Buğra, A., Keyder, Ç. (2013), *Sosyal Politika Yazıları*, İstanbul: İletişim Yayınları.
- Çağatay, N. (1997). *Bir Türk Kurumu Olan Ahilik* (2.baskı). Ankara: TTK Yay.
- Çakır, E. (2010). *Avrupa Birliği'nin Eğitim Politikası ve Tam Üyelik Müzakereleri Çerçevesinde Türkiye'nin Uyumunu*, Yüksek Lisans Tezi, Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- DİE 2002 Yoksulluk Çalışması(2002). *DİE 2002 Yoksulluk Çalışması Sonuçları*, DİE 2002 Yoksulluk Çalışması Haber Bülteni .
- Dilik, S. (1992),*Sosyal Güvenlik*, Ankara : Ankara Üniversitesi Basımevi .
- Gül, A., Gülaçti, F., Özen, Y.(2007). "Demokratik Eğitim Politikası", *Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 9, Sayı 2.
- Gündağan, N. (2008). Türkiye'de Yoksulluk ve Yoksullukla Mücadele, *Aso Dosya Dergisi*, Ocak/Şubat, 42-56.

- Kesici, M. R (2007) Yoksulluğun Şiddet Döngüsünün Sosyal Politika Açısından Analizi, *Çalışma ve Toplum Dergisi*,13, 121-158
- MEB (2012), Mesleki ve Teknik Eğitim Çalıştayı
- Soykut, R. (1971). *Orta Yol Ahilik*, Ankara : Günel Matbaacılık T.A.
- Şahin, T. (2010).Sosyal Dışlanma ve Yoksulluk İlişkisi, *T.C. Başbakanlık Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürlüğü Hakemli Araştırma Dergisi* Yıl:1 1(2), 71-81.
- Şahin, İ., Findik, T. (2008). Türkiye’de Mesleki ve Teknik Eğitim: Mevcut Durum, Sorunlar ve Çözüm Önerileri, *TSA*, Sayı: 3, Aralık 2008, s. 65-66, http://perweb.firat.edu.tr/personel/yayinlar/fua_101/101_49959.pdf,29.11.2013
- Şenkal, A. (2007), Küreselleşme Sürecinde Sosyal Politika, Alfa Basım Yayın, 2. Baskı, İstanbul.
- Tabakoğlu, A. (2005). *Toplu Makaleler 1:İktisat Tarihi*, İstanbul: Kitabevi
- Talas, C. (1990),*Toplumsal Politika*, Ankara: İmge Kitabevi.
- TUİK (2011). *Yoksullukla İlgili Tanımlar*, http://www.tuik.gov.tr/MicroVeri/GYKA_2011/turkce/meta-veri/tanim/yoksullukla-ilgili-taniimler/index.html Erişim tarihi:23.10.2015.
- UNDP (1997). *Human Development Report*, 1997, (çevrimiçi) <http://www.undp.org.tr/Gozlem2.aspx?WebSayfaNo=4527>, Erişim Tarihi: 23.10.2015.

Extended abstract in English

Ahi community is an organization which is engaged in commercial, economic, social, cultural and political issues in order to provide integrity of the society's peace and welfare by basing on social aid and solidarity. Besides, Ahi community is a Turkish organization comprising of merchants and craftsmen who work for both secular life and afterlife and evaluate secular life just as a step for afterlife by favourably integrating the eigenvalues of Turkish society with the Islamic belief, and who constitute moral rules by inspiring from the rules and regulations of Turkish-Islamic guild.

Ahi community propagated the codes of conduct in the period of Ottomans and Seljukians by undertaking the duties of the institutions performed in present day in Turkey such as the cooperative system, trade union, insurance, bank and vocational education board. Today in Turkey, it seems that Ahi community is in a place too diverse from the West and has become a successful and integrative organization in economic, social, political and religious terms since the term that the mentioned organization performed. Today's work environment has turned to be a place where it seems that the work ethics is considered to be a historical concept, the works are not convenient for the educational background of people, and the consumers are continuously promoted for purchasing and turned to be a "consumption society", and there is no respect shown to labor. Besides, there has been a cultural degeneration condition occurred where the basic values have weakened despite the fact that communication and technology have grown up, where the global instability process exists in international sense by considering that the strong is always right, where the unemployment has reached to the peak point and in that vein, social exclusion has increased, where people have become isolated, and where the importance of social integrity has been forgotten. In

Ahi community based on searching for job opportunities constantly; leaning to cheap, wide and qualified manufacturing. Nowadays one of the most crucial problems of Turkey which are not ensuring education and employment balance, overriding the research and development activities, be lacking in the job standardisation subject; causes decelerating the development of Turkey and not managing the workforce potential. Abandoned workforce could not find a job for their qualification in a labor market or working in poorness or stay out of labor market completely. This situation increases the poverty, social exclusion, inequality in income distribution.

Nowadays Ahi community is set of values presenting vital factors of living together, living in peace, living organized, living humanely; in economics, it is set of values including conditions of solidarity, competition, quality control, standardisation etc. and moral conditions. In our day, being the rising values in business and labor world "responsibility, merit, solidarity, competition, self test, quality and standardization" are the values that Ahi community cares and these values have been successful for centuries with the build systems.

In Ahi community, morality was valued above everything. That's why, the community has acted like a "morality school" since they were established. Ahi community had a successful social system by establishing hierarchical system and auto control mechanism. In a hierarchical system, everybody behaves each other under the frame of love and respect. For instance, in Ahi community the apprentices showed respect to their master builders, on the other hand, the master builders loved their apprentices and taught them the all technicality of the work. To teach the technicality of the work, not only the technical education, but also the education of the rules of being ideal human were also taught by the master builders. Besides, in Ahi community, there was no relation of private earnings.

The Ahi community members did not try to gain much, acquire income and develop speculation, because there was no free market economy and capitalist system in Ahi community. The raw material of the products to be produced were distributed by Ahi community. In this way, both black market and the price discrepancies were prevented. They were distributing each earning above the amount they needed to the needers. The possibility whether the system of Ahi community can be a solution to the mentioned conditions is the starting point of the research. In that vein,

Yüksel, B. (2016). AHI Community as a solution for social policy problems. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 2 (2), 488-500.

---

the aim of the research is to examine whether the system of Ahi community can be a solution to today's social politics problems. As a result of literature review, it was determined that the system of Ahi community could be a solution to the social politics problems in case the system's principles were implemented to today's conditions.